

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۶ می ۲۰۱۸

توهین و تحقیر اجساد توده های قربانی تجاوز در کابل خونین - ۵

شنبه- ۱۵ ثور ۱۳۹۷- کابل: هر چند از لحاظ عنوان مطلب حاضر اندکی نسبت به قسمت های قبلی متفاوت است، مگر

در اصل می تواند به مثابه ادامه آنها به شمار آید.

در قدیم وقتی صحبت از طبقات دارا و نادار به میان می آمد با وجود تفاوت های چشمگیر و غیر قابل انکار، کسانی که می خواستند رضایت خاطر خود و سایر ناداران را اندکی فراهم نمایند، می گفتند: "نزد خدا دارا و نادار ندارد همه بنده اش هستند، از همین رو وقتی کسی می میرد، چه شاه باشند چه گدا، به جز دو متر سان سفید- منظور کفن- و اعمال شان چیزی دیگری را از دار دنیا با خود برده نمی توانند" و به خاطر اثبات گفته ها و باور های شان داستانهایی هم قصه می کردند که مؤید گفتار و اعتقاد شان باشد.

وقتی امروز به قضایا نظر می اندازیم می بینیم که در جامعه استعمار زده و مستعمراتی افغانستان که تاروپود فرهنگ پارینه آن به وسیله اشغالگران بدون آن که خود متوجه باشیم آماج حملات کین توزانه و ویرانگر قرار گرفته است، نه تنها آن قضاوت ها دیگر صدق نمی کنند، بلکه استعمار به وسیله اشغالگران و ارتجاع هار مذهبی با آوردن ارزش های خودش، و جایگزینی آن ارزشها با ارزشهای دیرینه مردم ما، از لحاظ اخلاقی می خواهند جامعه را در چنان سرآشیب و منجلابی حرکت دهند، که کمتر کسی متوجه زشتی و پلیدی کردار اشغالگران بگردد. از جمله می توانید به عکس بالا با دقت نظر اندازید تا ببینید که چگونه یکی از ارزش های اجتماعی ما که حرمت قایل شدن به میت بود آنهم میتی که گویا "شهید" شده باشد به ضد خود مبدل شده است.

در عکس بالا دیده می شود که نیروهای امنیتی بعد از "فتح بزرگ و تاریخی" شان اجساد افراد ناشناخته و آنائی را که کمره های رسانه ها به دنبال شان نیستند، واسطه و وسیله ای ندارند، کسی را ندارند تا برای شان در محضر عام مویه و ناله سرداده، یخن پاره کند، به مانند لاشه های حیوانات از محل جمع نموده، یکی را بالای دیگری انداخته، چه بسا قبل از آن که مرگ حتمی آنها توسط یک داکتر اعلام شده باشد، خود مرده پنداشته، همان طور خون چکان به سمتی که می خواهند انتقال می دهند.

به این هم اکتفاء ننموده با نشستن و پای گذاشتن بر آن اجساد، در عمل نشان می دهند که برای اشغالگران و نوکران شان به همان سانی که زنده مردم افغانستان ارزش و اهمیتی ندارد، مرده شان نیز شاسینه کمترین احترامی نیست. در این که چنین توهین و اهانت و برخورد تحقیر آمیزی را آنهایی که خود را افغان و از افغانستان می دانند از کجا فرا گرفته اند، بسیار روشن است، از بادران اشغالگر شان. وقتی بادران اشغالگر شان بر اجساد قربانیان خود می شاشند و ما خیره به آن می نگریم، واضح است که نوکران شان نیز اجساد قربانیان زد و بند بین "باندارگ" و به اصطلاح داعش و طالب را، با همین بی حرمتی و حقارت آمیز انتقال می دهند.

هموطنان!

دیدن چنین عکسهائی وقتی با شن و فرت اجساد خاینان به مردم مقایسه می گردد، به ما فریاد می زند: تا زمانی که اشغالگران و نوکران زرین قلاده آنها در وجود "باندارگ" و سیستم ضد انسانی مستعمراتی آنها در کشور ما وجود داشته باشد، نه تنها زنده های ما پیشیزی ارزش ندارد، بلکه با مرده های ما نیز به همین سان برخورد صورت می گیرد. پس اگر می خواهیم با عزت زندگانی نماییم و با احترام مرده و دفن گردیم، به پای خیزیم و نوکران و بادران را در آتش جهنمی که خود افروخته اند، غرق نمائیم. در آن صورت خواهیم دید:

دیده شود چه می شود!!